

این روزها دو طیف بسیار موفق می‌شوند؛ کسانی که سمت هنرهای سنتی و کارهای کلاسیک می‌روند و کسانی که فناوری را بر می‌گزینند. هر کدام از دوسر این طیف دستاوردهایشان بسیار مورد استقبال قرار می‌گیرد. ایده تازه‌ای که می‌تواند باعث درآمدزایی هشتگتی شود، صفحه نمایش هایی از جنس نانوسیم نقره است که جایگزین صفحه نمایش های شیشه‌ای گوشی‌های هوشمند می‌شود. گفته می‌شود صفحه نمایش های لمسی معمولی از شیشه ساخته شده‌اند و الکترودهایی در زیر آن‌ها قرار داده شده که فشار وارد شده توسط انگشتان را می‌گیرد. این الکترودها از اکسید قلع ایندیوم ساخته شده‌اند که فلزی کمیاب و گران قیمت است. در حال حاضر منابع ایندیوم رو به اتمام است و همین امر دانشمندان را بر آن داشته تا جایگزینی برای این ماده بیابند.

آزمایشگاه

می‌توانیم از صفر شروع کنیم

گفت‌وگو با حسین موسوی، که کارگاه قلم‌زنی دارد

استاد—شاگردی کردم و قلم‌زن شدم

کارهای من ظریف کاری است و سروصدای زیادی ندارد که خانواده‌ام را آزار دهد، ولی به هر حال هر کاری سختی‌ها و مشقت‌هایی دارد. کار در کارگاه شخصی آدم را آرام می‌کند

فاطمه علی اصغر ●
faliiasghar9@gmail.com

هر صبح آفتاب‌نزده، قلم به دست می‌گیرد، نه برای نوشتن، برای نقش زدن و حک کردن روی فلز. هرگز فکر نمی‌کرد روزی قلم‌زن شود. بچه که بود آرزوی ناخدا بودن داشت، سوار شدن بر کشتی و دل زدن به دریا. اما از روزی که با هنر قلم‌زنی آشنا شد دیگر دریا از یادش رفت، خودش را سپرد به قلم‌ها و نقش‌ها. خیلی زود به واسطه پدرش با هنرهای سنتی آشنا شد. سال‌های طولانی همراه پدر راهی پژوهشکده هنرهای سنتی سازمان میراث فرهنگی می‌شد. آنجا معرق آموخت و کاردانی هنرهای سنتی را هم در دانشگاه خواند اما آنچه سرانجام روح ناآرام او را آرامش داد، قلم‌زنی بود. استادی که به او قلم‌زنی آموخت، بزرگ‌ترین مشوق او در زندگی بود. به کمک این استاد، قدم در راه قلم‌زنی گذاشت، مدت‌ها در سازمان میراث فرهنگی و صنایع دستی کار می‌کرد، تا اینکه سرانجام کارگاه کوچکش را در گوشه‌ای از خانه‌اش راه انداخت. در این کارگاه

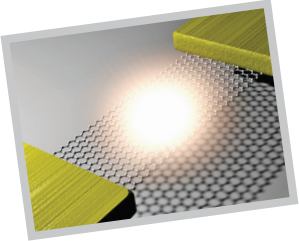
کوچک چه بسیار آثار ماندگار درست کرد. برای او هنر مهم‌تر از کارهای بازاری رایج بود و همین مسئله او را در میان قلمکاران ممتاز کرد. بیش از ۱۰ هنرجو به صورت تخصصی آموزش داده است. هنرجهایی که هر کدام می‌خواهند به صورت جدی در این رشته اشتغال‌زایی کنند. حسین موسوی، قلم‌زن، آرزوهای بزرگ بسیاری دارد که یکی از آن‌ها ایجاد شرایط قلم‌زنی روی زیورآلات است. او در حال کار کردن روی این ایده‌اش است و می‌خواهد با کمک هنرجویانش در سطح وسیعی آن را اجرا کند.

■ **قلم‌زنی مرا شیفته کرد**
«متولد سال ۶۰ هستم. قلم‌زنی می‌کنم و در رشته کاردانی هنرهای سنتی تحصیل کردم و بعدها با فلز کاری و قلم‌زنی آشنا

پیشرفت

۶۶

با سرمایه‌ای بسیار کم در حدود ۳ تا ۴ میلیون تومان کارگاهم را در اتاقی کوچک در خانه‌ام راه‌اندازی کردم. بیشتر کارهایم را سفارش می‌گیرم. آن‌ها رونق خودشان را دارند. کارهای بازاری را دوست ندارم. در کنار آن شاگرد دارم و آن‌ها را آموزش می‌دهم و این یکی از مهم‌ترین کارهای من است.

کتیو | ۰۹

نگاه ●
مهران امیری ●

موفقیت افراد موفق

چگونه به دست آمده؟

زیاده‌روی نیست اگر بگوییم هزاران کتاب و مقاله درباره موفقیت افراد موفق نگاشته شده و می‌شود. اما بسیاری از افراد حتی با خرید و مطالعه و پیگیری موارد منسدر در این کتاب‌ها هم به مرحله‌ای نرسیده‌اند که خود را موفق بدانند. در واقع پرسش اصلی برای بسیاری از نویسندگان و علاقه‌مندان این نوع متون این است که موفقیت افراد موفق چگونه به دست آمده است؟ بدون شک تکیه بر آنچه برخی استعداد خدادادی می‌نامند پاسخ مطلوب ما نیست، چرا که اگر چیزی بر اساس داشته‌هایی به دست آید که در کسب آن‌ها تلاش و اندیشه و برنامه‌ریزی نداشته‌ایم، فضیلتی نیز به همراه نخواهد داشت. این درست مانند برخورد با افرادی است که بر اساس ثروت و دارایی خانوادگی به دنبال کسب امتیاز برای خود هستند. در حقیقت افرادی که به دنبال کشف دستورالعمل رسیدن به موفقیت هستند با این پاسخ قانع نخواهند شد. برخی افراد موفقیت خود یا دیگران را ناشی از عوامل محیطی می‌دانند. گزاره‌های آن‌ها در بیان نظراتشان البته بیشتر معطوف به گلایه از نبود امکانات برای کسب موفقیت است. اما داستان زندگی و کار افراد موفق نشان می‌دهد که این نوع گزاره‌ها بی‌انگرم همه حقیقت ماجرا نیست. روشن است که برخورداری از امکانات و گرفتار نشدن در محرومیت‌ها مسیر رسیدن به موفقیت را هموار و احتمالاً دستیابی به آن را سهل و ساده‌تر می‌سازد، اما گروه بزرگی از افراد موفق هستند که در محیطی پر آشوب و از میان انبوهی محرومیت پله‌های ترقی و موفقیت را طی کرده‌اند. از طرفی بسیاری شنیده و خوانده‌ایم که برخی از همین افراد موفق، محرومیت‌ها و ناسازگاری‌های محیط پیرامون خود را یکی از عوامل کسب موفقیت می‌دانند. اگر آموزش و برخورداری از راهنمایی‌های خردمندانه را نه عامل محیطی بلکه بخشی مجزایم، برخی نیز این‌ها را از عوامل دستیابی به موفقیت می‌دانند. اما در نقطه مقابل می‌بینیم که بسیاری از افراد در عین برخورداری از همه امکانات و آموزش‌های مناسب و راهنمایی‌ها هوشمند، همچنان پشت دیوارهای موفقیت مانده‌اند. برخورداری از توانایی‌های فردی و آنچه برخی استعداد می‌نامند، ابزار مناسب و مفیدی را در اختیار آن‌هایی می‌گذارد که دنبال موفقیت هستند؛ قرار گرفتن در محیط مناسب و برخورداری از امکانات طی نمونه مسیری را سهل و ساده‌تر می‌سازد؛ داشتن آموزش‌های مناسب و قرار گرفتن در معرض راهنمایی‌های خردمندانه موجب می‌شود توان موجود در مسیر درست قرار بگیرد؛ اما موفقیت مدیون این‌ها نیست. آنچه نام بردیم برای رسیدن به موفقیت لازم است اما کافی نخواهد بود. در واقع نمی‌توان فردی را موفق نامید بدون آنکه اشتیاق و انگیزه قابل توجهی برای تغییر شرایط و دستیابی به موفقیت در همه ذرات وجود و اعماق اندیشه خود نداشته باشد. نمی‌توان با رفتار و منش که عموماً شلخته و بی‌مبالات تلقی می‌شود در جستجوی موفقیت بود. صرف‌نظر از آنکه موفقیت را چگونه تعبیر کنیم و بود یا نبود چه چیزی را نشانه موفقیت بدانیم، اگر برداشت متعارف و عمومی از موفقیت را بپذیریم، باید بر این نکته تأکید کنیم که موفقیت بدون پشتکار و اشتیاق فراوان به دست نخواهد آمد. جای تأسف است که مادر مواجهه با افراد موفق بیشتر از آنکه به مسیری طی شده توسط آن‌ها توجه کنیم، خود را درگیر نتایج موفقیت آن‌ها می‌کنیم. یک دانشمند، هنرمند، ورزشکار، تاجر، سیاستمدار، ... موفق را نه با تصویر بر ساخته تبلیغات عمومی بلکه از لایه‌لای جزئیات مسیری که طی کرده و دقایقی که با پشتکار برای پیموهن مسیری صرف کرده، باید شناسخت. موفقیت در هر سطحی محصول تلاش و پیگیری و مداومت و اشتیاق است.

■ هر چه می‌دانم به هنرجویانم می‌آموزم

«استاد بزرگ‌ترین مشوق من برای قلمکاری بود. او خود از هنرآموزان استاد دهلوی بود. من هم سعی می‌کنم به شاگردانم هر چه را که بلد هستم بیاموزم. شور و اشتیاق آن‌ها را که می‌بینم خوشحال می‌شوم. فلز کاری و قلم‌زنی را بیش از کارهای دیگر حتی معرق دوست دارم.» از پیشینه این هنر در ایران می‌گوید: «هرچند ریشه این هنر تاریخ روشنی ندارد و از اثر مستندی که بیانگر نخستین مکان یا نخستین شیء باشد که روی آن قلم‌زنی، چکش کاری و یا حکاکی شده، اطلاع دقیقی در دست نیست اما کاربرد فلز، به‌ویژه مس، در ایران و خاور نزدیک به چند هزار سال پیش از میلاد می‌رسد. اوج این هنر مربوط به دوره‌های هخامنشیان و سلجوقیان است.» گفته می‌شود در هزاره اول پیش از میلاد فلز کاری و قلم‌زنی در ایران از رونق و اعتبار ویژه‌ای برخوردار بوده و آثار بارزیش از آن دوران بر جای مانده که از جمله آن‌ها جام‌های طلای مارلیک است. موسوی می‌گوید: «در قلم‌زنی باید طراحی بسیار قوی باشد، تنها طراحی‌های خوب است که کارهای برجسته‌ای تولید می‌کند. در زمینه آموزش در سازمان میراث فرهنگی، معاونت صنایع دستی، کلاس‌های قلم‌زنی برگزار می‌کنیم، امیدوارم قلم‌زنی را کاربردی‌تر کنیم و روی آثار انگشتی و زیورآلات آن را اجرا کنیم و بتوانیم آن را از ویرین در بیاوریم و وارد زندگی مردم کنیم. این بزرگ‌ترین هدف من در کارم است.»

تأمین ۲۴

سایت اطلاع‌رسانی تأمین ۲۴ با طراحی جدید و متفاوت در دسترس علاقه‌مندان به خبرها، گزارش‌ها و تحلیل‌های مرتبط با مسایل رفاه و تأمین اجتماعی در ایران و جهان است

www.tamin24.ir

تأمین ۲۴

سایت اطلاع‌رسانی تأمین ۲۴ با طراحی جدید و متفاوت در دسترس علاقه‌مندان به خبرها، گزارش‌ها و تحلیل‌های مرتبط با مسایل رفاه و تأمین اجتماعی در ایران و جهان است

www.tamin24.ir

تأمین ۲۴

سایت اطلاع‌رسانی تأمین ۲۴ با طراحی جدید و متفاوت در دسترس علاقه‌مندان به خبرها، گزارش‌ها و تحلیل‌های مرتبط با مسایل رفاه و تأمین اجتماعی در ایران و جهان است

www.tamin24.ir